

Tuần Báo Vô Vi

12 tháng 4 năm 2026

Số 807

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Ở đời có thành có bại tại sao ?
- 2) Sự hiểu biết của loài người có giới hạn không ?
- 3) Cha già phải chết có đúng luật Trời không ?
- 4) Đạo nên nằm ở đâu mà rõ ?
- 5) Tại sao nhập định xuất hồn phải dành lễ Phật để làm gì ?
- 6) Chuyện gì là sai quấy ?
- 7) Chuyện gì là cần thiết cho tâm lẫn thân ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Atlantic city, 14/11/98 9:00 AM Hỏi : <i>Ở đời có thành có bại tại sao ?</i> Đáp : Thừa luật nhân quả ở đời có báo ứng nhãn tiền, nghĩ xấu cho người khác kết quả mình sẽ xấu hơn, tự gieo rắc tư tưởng xấu, hậu quả phải lãnh đủ, không khác sóng nhờ thét cũng sẽ chìm xuống, không sao tránh khỏi họa nạn chính mình đã tạo. Kệ : Nhân không lành quả rất chua cay Tháo gỡ không thông tự dọa đầy Vận xấu đời nay gây khùng khiếp Buông xuôi lãnh tội khổ hằng ngày.	2) Atlantic city, 15/11/98 5:45 AM Hỏi : <i>Sự hiểu biết của loài người có giới hạn không ?</i> Đáp : Sự hiểu biết của loài người đều giới hạn theo trình độ sẵn có. Người có thực hành lại hiểu khác. Người đọc sách lại hiểu khác, tùy duyên học hỏi mà thôi, không thể nuôi sự tầm tối, tưởng lầm là mình đã hiểu, hoàn cảnh là ân sư, sống tới tuổi già nua sẽ tự hiểu mình hơn, tuổi tác không cho phép lý luận, nhưng chỉ có thực hành nên hậu mới tránh được sự khổ nhục và đau buồn ở tương lai, sống như tu, khổ như tù, tới già mới biết được mình ngu, suốt kiếp lặn lội lao đao mà không sao tự cứu được. Kệ : Nghiệp lực cuốn lôi uyển chuyển tròn Quanh đi quẩn lại cũng đường mòn Tay không đã đến không sao hiểu Lỡ phạm luật Trời lại nhớ vợ con.
3) Atlantic city, 16/11/98 7:20 AM Hỏi : <i>Cha già phải chết có đúng luật Trời không ?</i> Đáp : Thừa cha già yếu chết rất đúng luật Trời, hưởng hết phước của tiền kiếp rồi cũng phải ra đi thanh nhẹ, phù hợp với luật nhân quả thì phần hồn sẽ được tiến hóa ở cõi trên. Kệ : Học hỏi không ngừng chẳng dám quên Trì tâm dũng mãnh qui căn nền Tâm thành kết quả Trời ân độ Lìa thể tự tu rõ đạo nền.	4) Atlantic city, 17/11/98 9:45 AM Hỏi : <i>Đạo nền nằm ở đâu mà rõ ?</i> Đáp : Thừa đạo nền là sự quân bình toàn diện từ tâm lẫn thân, lúc nào cũng ổn định trong sự thanh nhẹ. Kệ : Chẳng mê chẳng tưởng sự sai lầm Học hỏi từ bi rõ lý thâm Thức giác tâm thành tâm rõ đạo Quân bình tự thức tự suu tâm.
5) Atlantic city, 18/11/98 3:15 AM Hỏi : <i>Tại sao nhập định xuất hồn phải dẫn lễ Phật để làm gì?</i> Đáp : Thừa nhập định xuất hồn dẫn lễ Phật để nhận sự từ bi và học từ bi, toàn thân sẽ được thanh nhẹ và dứt khoát phiền não sai quấy. Kệ : Từ bi mới thật là thầy độ Tiến hóa không ngừng thức giác vô Trí tuệ phân minh đường chánh giác Thực hành chất phác chẳng xô bồ.	6) Atlantic city, 19/11/98 3:40 AM Hỏi : <i>Chuyện gì là sai quấy ?</i> Đáp : Thừa làm điều sai quấy tức là điều không cần thiết cho tâm lẫn thân, tạo thành tập quán xấu. Kệ : Việc gì cũng muốn buộc làm mau Khó khổ không cam khó nhiệm màu Đánh thức chơn hồn tu tự tiến Giải minh rõ rệt thấu chiều sâu.
7) Atlantic city, 20/11/98 6:25 AM Hỏi : <i>Chuyện gì là cần thiết cho tâm lẫn thân ?</i> Đáp : Thừa chuyện cần thiết cho tâm lẫn thân là hướng tâm về sự thanh nhẹ mà xây dựng trong cuộc sống thì sẽ gây được một tập quán tốt cho phần hồn dễ tiến hóa hơn. Kệ : Thực hành chơn chính tiến càng nhanh Tháo gỡ nghiệp duyên triển các ngành Sống chết không còn gieo ý động Thành tâm tu sửa trở về thanh.	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 37

*Tâm tùy ý thức chơn tâm tiến
Thức giác bình tâm tự tiến xuyên
Trí ý không ngừng trong phát triển
Tâm hành chơn pháp tự mình yên*

...

“Tâm tùy ý thức chơn tâm tiến”:

Tâm, tùy duyên ý thức thì chơn tâm nó mới tiến.

“Thức giác bình tâm tự tiến xuyên”:

Khi mình hiểu được thì quân bình bên trong nó khai triển, thì mình mới vượt qua những khổ nạn, tự tiến xuyên.

“Trí ý không ngừng trong phát triển”:

Trí ý chúng ta không ngừng niệm Phật, không ngừng hành pháp, thì luôn luôn ở trong phát triển. Làm việc là chỉ có, người nghèo nó cứ than nghèo hoài mà không chịu làm việc, thì chắc chắn nghèo, nghèo suốt kiếp, chịu làm thì không bao giờ có nghèo. Mà chịu tu là không bao giờ không tiến, tu càng nhiều thì tâm linh càng phát triển. Mà đúng

pháp hay là không, cái pháp khứ trước lưu thanh thì được, mà cái pháp ý lại là không được. Nhờ đỡ này kia, kia nọ là không được, cầu xin cúng quảy là không được, lúc chết là cũng ở trong cái giới thấp kém thôi, không có tiến hóa nổi lên trên cao đâu! Không hòa không hội nhập với ánh sáng đại bi được.

“Tâm hành chơn pháp tự mình yên”:

Tâm chúng ta có hướng về con đường chơn chánh mà hành sự thì tự nhiên nó phải yên. Nó yên nó mới vui, nó vui nó mới tiếp tục hành, càng hành càng cởi mở, càng hành càng thức giác, càng hiểu cái giá trị nguyên khí của cả càn khôn vũ trụ là một văn chương sống động như trên mặt đất này để cứu vớt tất cả quần sanh. Lửa của Trời đâu có tính tiền bạc gì, người nào cũng đến đó mượn nguyên khí để tu sửa, thì càng mượn thì chúng ta càng thấy luồng điển của đại bi chiếu diệu cho chính chúng ta.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 4 tháng 11 năm 1972

Nhật nguyệt tương giao điển tương hòa
Âm dương tương hội trí phân qua
Hành thông ngũ tạng đường thẳng tiến
Ngũ uẩn hợp khai đánh đổ tà

Điển thông mọi nẻo thông qua
Điển ngưng uất khí dưỡng tà dả chơn
Chẳng lo tự luyện quy hườn
Chỉ lo tranh đấu tạo đồn hát ca
Dưỡng nuôi ý chí tham tà
Bày ra đủ kiểu vui hòa gạt nhau
Tâm thần bất ổn trước sau
Bất minh chơn pháp đối đầu lầm sai
Tưởng lầm chơn pháp độ ngài
Đâu dè ngài phải tự cày tự khai
Ngược đầu xét thấy thiên đài
Cúi đầu xét thấy thi hài khổ đau
Bao gồm tham dục cơ cầu
Đấu tranh vụ lợi nhiệm màu tiêu tan
Đâm ra lý trí bàng hoàng
Điên khùng chẳng biết tưởng đang minh tâm
Đi đi lại lại cũng lầm
Tìm thầy học đạo tiến tầm pháp chơn
Học rồi cũng chẳng hiểu đồn
Tự lo biện hộ tạo cơn cực hình
Quy nguyên cũng tại nơi mình
Tham sân quên đạo tạo tình giả tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ THÁNH HIỀN ĐƯỜNG

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tống lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HỒI HAI MƯƠI

THIÊN LÍ CHIẾU RỢI,

BÁO ỨNG KHÔNG SÓT MỘT MẢY MAY

NHÂN QUẢ QUA LẠI,

OAN NGHIỆP ĐƯƠNG NHIÊN ĐƯỢC GIẢI TRỪ

...

Nữ Oan Hồn: A...

Thái Sinh: Chớ quá đau lòng, hãy kể rõ đi, còn nếu như gặp khó khăn ân sư Tế Phật sẽ giải quyết cho, vả lại chúng tôi không có nhiều thì giờ.

Nữ Oan Hồn: Người thanh niên đó không có lương tâm, hai mươi năm trước tôi làm việc tại một xưởng giấy, thì có một thanh niên thuộc họ Trần tên là... giữ chức ngoại vụ của một công ti, thấy tôi là người có nhan sắc nên thường đem lời ong bướm dụ dỗ tôi rồi một hôm hẹn đưa tôi đi chơi, tôi không ngờ đêm đó đã bị chàng phá hoại tiết trinh, rồi suốt thời gian sau chàng bảo gì tôi

cũng nghe, nên đã đem hết tiền của dâng cho chàng để chàng tiêu pha hoang phí.

Một ngày nọ, khi tôi báo tin cho chàng biết là tôi đã có mang được bốn tháng, chàng nhẫn tâm cao chạy xa bay. Khiến tôi mất người mất của, quá phẫn uất vì tội bất nhân bất nghĩa của chàng, lại thêm quá xấu hổ, không còn mặt mũi nào nhìn người thân cùng bạn bè, nên đã quyết định uống độc dược quỳên sinh, sau khi oan hồn về tới âm phủ, khối oan khí không tiêu, do đó Minh Vương cho phép tôi vào lúc đêm khuya được trở lại dương gian trả oán tình địch.

Thái Sinh: A thì ra nguyên nhân là như vậy, nhưng làm cách nào oan hồn lại có thể tìm được người tình cũ?

Nữ Oan Hồn: Kể lại thì câu chuyện quá dài, vì tôi tìm chàng rất lâu nên việc tìm thấy chàng chẳng dễ dàng gì.

Thái Sinh: Có thể kể lại mọi chi tiết cho tôi nghe không?

Nữ Oan Hồn: Được, vì tôi biết chàng có máu say mê cờ bạc, chắc chắn sẽ la cà tại các sòng bài, mười lăm năm trước, mỗi buổi chiều tôi đều tìm tới sòng bài, nhưng cách mấy năm sau tôi mới tìm thấy chàng vào một buổi tối ở một sòng bài, tôi liền theo sát bên chàng, nhưng dương khí của chàng quá mạnh, và tôi không tìm ra phương cách nên chỉ còn biết kiên nhẫn chờ đợi cơ hội.

Thái Sinh: Cơ hội như thế nào?

Nữ Oan Hồn: Đại khái là có quan hệ với phúc đức tổ tiên... Cho đến năm năm trước đây, có một bữa chàng uống rượu say, chệnh choáng cỡi xe gắn máy, tôi thừa cơ nhập xác khiến chàng ốm đau thuốc thang mãi chẳng khỏi, cuối cùng chàng được người nhà đưa tới bệnh viện này chữa trị, tôi không ngờ rằng hai vị lại phát giác ra được.

Thái Sinh: Oan hồn trả oán như thế nào?

Nữ Oan Hồn: Tôi đã tận dụng tất cả sức mạnh của âm linh để đè mạnh lên hồn phách của chàng khiến tâm linh chàng cảm thấy vô cùng đau đớn.

Thái Sinh: Làm như vậy không đúng, người ta ai cũng có lòng thương xót, cố sao lại nhấn tâm làm như vậy?

Nữ Oan Hồn: Không hành động như vậy tôi sẽ chẳng còn cơ hội nào khác.

Tế Phật: Nữ oan hồn họ Lâm này, thiện có thiện báo, ác có ác báo, ân có ân báo, ân oán oán bao giờ dứt, hi vọng oan hồn có thể bỏ lòng oán giận, vì linh hồn chàng thanh niên đó đã bị đẩy xuống hàng cầm thú, tương lai tự nhận lãnh ác nghiệp quả báo, oan hồn chẳng cần ôm nỗi bất bình, hi vọng oan hồn sớm nghĩ tới tương lai của mình, thức tâm làm việc thiện, giúp kẻ khác được hạnh phúc mới đúng.

Nữ Oan Hồn: A... cảm ơn đức Đại Phật đã mở trí, khi còn sống vì không lo tu nhân tích đức, bữa nay nghe đức Đại Phật thuyết pháp, quả là mắc cỡ vô cùng.

(còn tiếp)

